

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 205.

Sjette Sessions anden Samling.

66de Møde.

Mandagen den 26de Marts Aften Kl. 7.

(Forts.)

Tscherning (fortsat): Det vil blive forblandet dermed, og man vil sige: dersom Folkethinget havde sat nogen virkelig alvorlig Priis paa den Neutralitet, som er sikret Landet, i Forbindelse med disse Udrustringer, saa havde det ikke forkastet alle disse Udgifter, saameget mindre som Thingets velberettigede Formaal, at havde dets Bevillingsret, godt kunde skee Fyldest i fuldt Maal uden at gjøre dette Skridt. Dette er min fulde Overtydning; og jeg anseer det for saa skadeligt, at jeg i saa Henseende hellere vilde gaae imod den hele Rigsdag, og maaskee være den Eneste, der stemmer mod Rigsretsactionen, end jeg vil stemme for den i det foreslaaede Omfang. Jeg holder for — det har jeg sagt, og det gjentager jeg —, at saavidt som Rigsdagen allerede er gaaet i sin hele Opfattelse af disse Forhold, vil det saa at sige være umuligt ganske at træde tilbage og aldeles opgive at forfølge Sagen; men jeg holder ligesaa meget for, at det, at forfølge den i den foreslaaede vidtudstrakte Retning, er et fuldkomment Misgreb; og dette viser sig isærdeleshed for mig derved, at man stadig maa komme tilbage til den Tanke, som efter min Overbeviisning er grundstæv og grundfast, den nemlig, at sige: Ministeriet kjendte vor Mistillid, derfor skulde det ikke handle saaledes. Naar Rigsdagens Mistillid bliver bragt for Thronen og der bliver inproductiv, saa er

sterer den ikke mere, saa gaaer den op i Kronen, idet Kongens Herredømme opretholder sit Ministerium; og saa maa Ministeriet handle, ikke efter Rigsdagens Willie, thi det er ikke Rigsdagens Ministerium, men i Overeensstemmelse med Kongens Willie, og de Hindringer, som saa forefalde, maae vi bedømme uafhængigt af denne Tildragelse og uafhængigt af den Erklæring, vi i saa Henseende have givet. Vi maae vel lægge Mærke til, at dersom vor Sagsøgning alene angif Hensigten med at udgive saadanne Midler, saa er det ganske rigtigt, at vi have, om ikke Beviser for, saa Hentydninger paa, at denne Hensigt har været tilstede, medens Rigsdagen har været samlet; men Udgiften af Pengene er falden senere. Vi anklage ikke alene Ministeriet for den Hensigt, det har havt, at bruge Pengemidlerne til saadanne Formaal, men vi anklage det tillige til Erstatning for at have udgivet disse Penge. Det er atter et af de vanskelige Forhold, som vi havde undgaaet at komme til at tage under nærmere Overveielse, naar vi vare blevne staaende ved den Deling, der fra flere Rigsdagsmænds Side her er blevet foreslaaet. Jeg skal ikke forfølge denne Sag videre, thi, som jeg begyndte med at sige, det leder ikke til noget praktisk Udytte. Jeg troer, at jeg endnu meget let kunde imdegaae en Mængde af de forskellige Grunde, som ere fremførte for at vise, at Folkethinget er gaaet frem med Maaehold, Bestindighed osv. Det troer jeg meget godt skal kunne lykkes; men det vilde være at spille den nyttige Tid, og den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (M. Hage) har forsaavidt Ret, at vi staae liggeoverfor hinanden, den Ene som den, der sæg-